

Matthias Claudius,	Matthias Claudi- us,	Matthias Claudius,	Matthias Claudius,
Vespera kanto	Vespera kanto	Vespera kan- to	Abendlied
<i>tradukita de Adolf Burkhardt</i>	<i>tradukita de Otto Bonte</i>	<i>tradukita de Guido Holz</i>	
1. Leviĝas luno; hele orpompas surĉiele la steloj al l'okul'. Arbaro mute revas; el la herbej' sin levas mirinde blanka la ne- bul'	1. La luno jam le- viĝis, Steletoj ekheliĝis, Ravante homojn nin; Silentas la arbaro Kaj super la kam- paro Nebulo pala levas sin.	1. La luno nun ekhe- las, Steletoj oraj belas En la ĉiela klar'; L'arbaro nigra revas, Kaj el herbejo levas Mirige sin nebula mar'.	1. Der Mond ist aufgegan- gen, Die goldnen Sternlein pran- gen Am Himmel hell und klar; Der Wald steht schwarz und schweiget, Und aus den Wiesen steigt Der weisse Nebel wunder- bar.
2. Ripozas mont' kaj valo sub la krepusk-vualo trankvile kvazaŭ lag'. Por vi jen la permeso fordormi en forgeso la malbonaĵojn de la tag'.	2. Ho, mondo la kvieta, Kaj kiel ŝajnas eta Krepuska en ko- vril'; Por ke vi en ĉambreto Samkiel infaneto Senzorge dormu en lulil'.	2. Silenta estas mondo Kaj en krepuska ron- do Hejmecas kun fa- vor'! Similas kalman ĉelon, En kiu vi kverelon De l'tago dorme pelu for.	Wie ist die Welt so stille Und in der Dämmerung Hülle So traulich und so hold! Als eine stille Kammer, Wo ihr des Tages Jammer Verschlafen und vergessen sollt.
3. La luno nur duone Prezentas sin impone; ĝi tamen estas sfer': Facile ni priridas aferon, se ni vidas nur parton de la plena ver'.	3. Rigardu nun la lunon, Vi vidas nur duon- non, Sed tamen ronda ĝi. Ni ofte ion ridas, Ĉar ni ne klare vi- das, Ke ĉie regas har- moni'.	3. Ĉu vi la lunon ko- nas? Aspekto nur duonas, Sed rondas ĝi en bel'. Do ankaŭ estas mul- to, Loganta al insulto, Okulojn ĝenas la malhel'.	2. Seht ihr den Mond dort stehen? - Er ist nur halb zu sehen Und ist doch rund und schön! So sind wohl manche Sa- chen, Die wir getrost belachen, Weil unsre Augen sie nicht sehn.
...	...	...	...

4. Homidoj ni fieraj pekuloj nur, mizeraj; ne multon scias ni. Ni teksas iluziojn kaj serĉas multajn scio- jn kaj devojiĝas pli kaj pli.	4.	4. Ni homoj tiel van- taj Ja estas nur pekan- taj, Malvasta nia sci'; Ĥimerojn ni eltrikas, Ni multe artifikas Kaj perdas celon pli kaj pli.	3. Wir stolze Menschenkin- der Sind eitel arme Sünder Und wissen gar nicht viel; Wir spinnen Luftgespinste Und suchen viele Künste Und kommen weiter von dem Ziel.
5. Ho Di', nin lasu vidi la Savon, ne plu fidi vantaĵojn de l' pasem'! Nin faru simpl-animaj, infane Dio-timaj en ĝoj', jam nun sen zorga trem'!	5.	5. Vidigu, Dio, sa- von, Pasem' ne veku ra- von, Ne ĝoju ni pro glor'! Fariĝu malafektaj Ni kaj al vi respek- taj, Infane gaju nia kor'!	4. Gott, laß uns dein Heil schauen, Auf nichts Vergänglich's trauen, Nicht Eitelkeit uns freun! Laß uns einfältig werden Und vor dir hier auf Erden Wie Kinder fromm und fröhlich sein!
6. Vi fine, sen ĉagreni, el mond' nin volu preni per milda morto for. Nin tiam al ĉielo venigu, al la celo: Vi, nia Dio kaj Sinjor'!	6.	6. Vi gracu, sen ĉagreni El mondo nin forpre- ni Al fin' per milda mort'! Kaj post forpren' fi- dele Hejmigu nin ĉiele, Sinjoro, Dio, nia fort'!	5. Wollst endlich sonder Grämen Aus dieser Welt uns neh- men Durch einen sanften Tod! Und, wenn du uns genom- men, Laß uns in Himmel kom- men, Du unser Herr und unser Gott!
7. Gefratoj, nun ek- kuŝu! Vin nokta vent' ne tuŝu, dum ŝirmas anĝelar'. Indulgu, Di', nin grace, por ke nun dormu pace ni kaj malsana la naj- bar'.	7. Ekkuŝu nun, ge- fratoj, De bona Di' ŝirmataj Kun tuta la ho- mar'. Kar-Dio ne nin pu- nu, Trankvilan dor- mon donu Kaj al malsana la najbar'!	7. Kuŝiĝu do kun pio Vi en la nom' de Dio, Jam fridas nokta vent'. Per punoj, Di', ne ĝenu, Per dolĉa dorm' nin benu, Najbaron ankaŭ en turment'.	6. So legt euch denn, ihr Brüder, In Gottes Namen nieder; Kalt ist der Abendhauch. Verschon uns, Gott! mit Strafen, Und laß uns ruhig schlafen! Und unsern kranken Nach- bar auch!
...	...	...	...

Traduko de la Germana poemo "Abendlied" de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 - †1815-01-21) en Esperanton de ADOLF BURKHARDT (pastro, *1929-04-10 - †2004-04-02).

Arg-394-780 (2007-03-27 19:07:21)

Tiun ĉi tradukon mi, Manfred Retzlaff, prenis el la kant-libreto "Mia kantaro I", dua eldono de Majo 1998, kompilita kaj eldonita de s-ro Josef Schiffer, Wilstorffstr. 58, D-78050 Villingen-Schwenningen, Germanio. Sinjoro Josef Schiffer donis al mi la permeson.

Traduko de la Germana poemo "Abendlied" de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 - †1815-01-21) en Esperanton de Otto Bonte.

Arg-394-779 (2007-03-26 22:31:58)

Tiu ĉi traduko estas publikigita en 1984 en "Esperanto aktuell", la organo de Germana Esperanto-Asocio, sur la aldonaj "Flavaĵoj", sur paĝo 15 de la numero 6/984. Mi, Manfred Retzlaff, detajpis la tradukon el tiu, en 2007-03-26. Enigis la tradukon de Otto Bonte d-ro Dirk Willkommen, la tiama redaktisto de "Esperanto aktuell",

Traduko de la Germana poemo "Abendlied" de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 - †1815-01-21) en Esperanton de GUIDO HOLZ (*1920 - †1989).

Arg-394-778 (2007-03-26 12:53:22)

Tiu ĉi traduko estas publikigita en 1984 en "Esperanto aktuell", la organo de Germana Esperanto-Asocio, sur la aldonaj "Flavaĵoj", sur paĝo 14 de la numero 6/984. Mi, Manfred Retzlaff, detajpis la tradukon el tiu, en 2007-03-26. Enigis la tradukon de Guido Holz la tiama redaktisto d-ro Dirk Willkommen.

Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 - †1815-01-21).

Arg-394-776 (2012-12-24 20:31:03)

La poemo estas kantebla laŭ melodio verkita de Johann Abraham Peter Schulz (31.03.1747 - 10.06.1800). Pri tiu vidu la retejon http://de.wikipedia.org/wiki/Johann_Abraham_Peter_Schulz. Vidu ankaŭ: <http://ingeb.org/Lieder/DerMondi.html>. Tie estas aŭdebla la melodio. La muziknotoj troviĝas en <http://www.liederprojekt.org/lied27783.html>.